

Regeringens proposition

1984/85: 15

om ändring av bestämmelserna om markvillkoret för statliga bostadslån;

beslutad den 27 september 1984.

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

HANS GUSTAFSSON

Propositionens huvudsakliga innehåll

Markvillkoret i samband med statlig bostadslångivning innebär i princip att bostadslån lämnas endast om kommunen har förmedlat den mark på vilken byggnadsföretaget skall genomföras. Bostadslån får dock lämnas utan hinder av markvillkoret, om kommunen för särskilt fall tillstyrker det.

Bostadslån för småhus som skall bebos av lånesökanden – s. k. styckebyggda småhus – är f. n. tillfälligt undantagna från markvillkoret. Undantaget, som nu gäller under tiden fram till den 1 juli 1985, föreslås i propositionen förlängt med två år.

BOSTADSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1984-09-27

Närvarande: statsrådet I. Carlsson, ordförande, och statsråden Lundkvist, Sigurdsen, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, Andersson, Göransson, Gradin, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Thunborg, Wickbom

Föredragande: statsrådet Gustafsson.

Proposition om ändring av bestämmelserna om markvillkoret för statliga bostadslån.

Markvillkoret i samband med statlig bostadslångivning innebär att bostadslån i princip bara beviljas om kommunen har förmedlat den mark på vilken byggnadsföretaget skall genomföras. Bostadslån får dock lämnas utan hinder av markvillkoret, om kommunen för särskilt fall tillstyrker det.

I 6 § bostadsfinansieringsförordningen (1974: 946) föreskrivs bl. a. i fråga om bostadslån till småhus som skall bebos av lånesökanden, s. k. styckebyggda småhus, att markvillkoret gäller bara om förvärvet av mark är förenat med villkor om leverans av material och byggnadsarbeten från viss byggintressent. Regeln innebär således ett förbud mot s. k. kopplade avtal. F. n. gäller emellertid enligt förordningen (1982: 427) om undantag från markvillkoret för bostadslån i vissa fall att bestämmelserna om markvillkoret inte gäller i fråga om lån för styckebyggda småhus. Undantaget infördes år 1981 (prop. 1980/81: 194, CU 40, rskr 400) för tiden den 1 juli 1981 – den 30 juni 1982. Undantaget förlängdes först till den 30 juni 1983 (prop. 1981/82: 100 bil. 16, CU 24, rskr 238) och senare till den 30 juni 1985 (prop. 1982/83: 118, CU 25, rskr 275). Undantaget har motiverats av behovet att stimulera bostadsinvesteringarna samt av sysselsättningsläget inom trähusindustrin.

Det ansträngda sysselsättningsläget inom trähusindustrin motiverar enligt min mening en ytterligare förlängning av undantaget.

Inför den senaste förlängningen (prop. 1982/83: 118) bedömde jag att undantaget inte skulle komma att påverka prisnivån nämnvärt med hänsyn till den kraftigt dämpade efterfrågan på småhus. Denna bedömning visade sig vara riktig, och jag gör samma bedömning i dag. Jag vill i sammanhanget nämna att kommunen har möjlighet att inom bostadslångivningens ram förhindra projekt som enligt kommunens bedömning är för dyra. Jag förordar således att nuvarande undantag från markvillkoret i fråga om lån för

styckebyggda småhus förlängs. Undantaget bör förlängas med två år och gälla i ärenden i vilka ansökan kommer in till förmedlingsorganet i kommunen före utgången av juni 1987.

Med hänvisning till vad jag har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att godkänna den förlängning av undantaget från markvillkoret som jag har förordat.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

